

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 martie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva sentinței Judecătoriei Vulcănești din 07 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 octombrie 2014, de către Doțu Gheorghii, Doțu Victoria, avocatul Arnaut Ion în numele inculpatului Doțu Pavel și inculpatul

Doțu Pavel Gheorghii, născut la 17 iunie 1971, originar și domiciliat în or.Vulcănești, str.Polevaia 7.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță - 20.03.2014 - 07.05.2014,
2. Instanța de apel - 02.06.2014 - 30.10.2014,
3. Instanța de recurs - 11.02.2015 - 19.03.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Vulcănești din 07 mai 2014, Doțu Pavel a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Doțu Pavel, la 29 octombrie 2013, seara, aflându-se singur în domiciliul său din str.Polevaia 7, or.Vulcănești, unde în afară de bunurile sale se aflau și bunurile altor rude apropiate, având intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, prin spargerea lacătului, a pătruns în una din odăi, unde se aflau bunurile surorii sale Smolina Elizaveta, de unde a sustras TV tuner de model „Star Track SR-55”, la prețul de 60 dolari SUA, echivalentul a 770, 24 lei, precum și haine în sumă de 700 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă, în suma totală de 1470,24 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul I.Arnaut în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia și încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, invocând că partea vătămată este sora inculpatului care a depus cerere de împăcare conform art.109 Cod penal, deoarece paguba i-a fost recuperată, pretenții materiale și morale nu are față de inculpat, astfel solicitând admiterea cererii de împăcare cu încetarea procesului penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 octombrie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocatului I.Arnaut în numele inculpatului și a inculpatului.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția

inculpatului P.Doțu în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Luând în considerație caracteristicile inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, pericolul social al faptei săvârșite, recunoașterea vinei și căința sinceră a acestuia, repararea prejudiciului cauzat părții vătămate, existența antecedentelor penale nestinse, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului nu este pasibilă fără izolarea lui de societate.

Totodată, instanța de apel a indicat că argumentele apelanților privind încetarea procesului penal în temeiul art.109 alin.(1) Cod penal în legătură cu împăcarea părților, nu poate fi reținut, deoarece împăcarea produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată în deliberare, însă inculpatul, avocatul sau partea vătămată, nu au depus cerere de încetare a procesului penal în legătură cu împăcarea părților pînă la retragerea instanței în deliberare, ceea ce exclude admiterea împăcării părților în instanța de apel.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate au declarat recursuri ordinare avocatul I.Arnaut în numele inculpatului, inculpatul și părinții acestuia Gh.Doțu și V.Doțu, care fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, au solicitat:

- avocatul, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie încetat procesul penal în baza art.109 Cod penal, pe motivul împăcării părților, invocînd că infracțiunea comisă de inculpat se atribuie la categoria celor mai puțin grave, pentru care legea prevede împăcarea părților, partea vătămată a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea pînă la intrarea în vigoare a sentinței, indicînd că este sora inculpatului, că paguba i-a fost restituită și pretenții materiale și morale față de acesta nu are;

- inculpatul, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, pe motiv că instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație cererea depusă de către partea vătămată, care a indicat că prejudiciul a fost restituit și nu are careva pretenții față de el, ei s-au împăcat, antecedentele penale care le are nu au nici o atribuție la încheierea tranzacției de împăcare, mai mult că partea vătămată este sora lui;

- Gh.Doțu și V.Doțu, casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, pe motiv că partea vătămată și inculpatul sînt frați, ei sau împăcat, partea vătămată nu are careva pretenții materiale și morale față de inculpat, la urmărirea penală părții vătămate nu i-a fost explicat cînd și unde se depune cererea de încetare a procesului penal, inculpatul este bolnav și necesită tratament medical.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității acestora, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor din următoarele considerente.

Cu referire la recursul declarat de avocat în numele inculpatului și inculpat:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1) – 16) ale normei vizate.

Recurenții în recurs nu au invocat nici un temei din cele prevăzute în norma sus-menționată, dar din conținutul cererilor de recurs reiese că solicită încetarea procesului penal în baza art.109 Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Potrivit art.109 alin.(1) Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a urmăririi penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele 2-6 din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală.

Aliniatul (2) din articolul menționat prevede că, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, se consideră mai puțin gravă și eventual împăcarea ar putea avea loc, însă numai în cazul cînd se respectă toate prevederile legale.

Încetarea procesului penal în cazul infracțiunilor pentru care împăcarea părților înlătură răspunderea penală poate fi dispusă de instanță numai atunci cînd aceasta constată nemijlocit acordul de voință al inculpatului și al persoanei vătămate de a se împăca total, necondiționat și definitiv, exprimat în ședința de judecată de aceste părți, personal.

Din sensul art.109 Cod penal se deduc două faze ale procesului penal:

- urmărirea penală, care decurge de la pornirea urmăririi penale și se încheie cu semnarea rechizitoriului de către procuror;

- faza judecării cauzei penale de către instanța de fond, care, la rîndul său, se împarte în ședință preliminară, în partea pregătitoare (secțiunea întâia), cercetarea judecătorească, (secțiunea a doua), dezbaterile judiciare (secțiunea a treia), și se încheie cu deliberarea și adoptarea sentinței (secțiunea a patra).

Prin urmare, împăcarea, în timpul judecării cauzei, poate avea loc numai pînă la momentul cînd instanța de judecată se înlătură pentru deliberare și adoptarea sentinței.

Dacă pînă la acest moment împăcarea nu a avut loc, ea nu mai poate fi admisă la următoarele etape, prevăzute de căile de atac, deoarece în cadrul acestora se verifică temeinicia și legalitatea soluțiilor adoptate.

Potrivit materialelor cauzei, în timpul judecării cauzei, cereri de împăcare din partea inculpatului ori a părții vătămate nu au fost depuse și asupra acestei situații instanța de fond nu s-a pronunțat cu o concluzie din lipsă de temeii.

Din materialele dosarului rezultă că, cererea de împăcare a fost depusă la Curtea de Apel Comrat la data de 20.05.2014 (f.d.182), după emiterea sentinței, adică după retragerea completului de judecată pentru deliberare, ceea ce contravine prevederilor art.109 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana inculpatului, circumstanțele agravante și atenuante, că acesta a recunoscut vina și s-a căit sincer în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor de la faza urmăririi penale, a recuperat dauna materială părții vătămate, iar măsura de pedeapsă este stabilită în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sînt vădit neîntemeiate.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate de avocat în numele inculpatului și inculpat, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul declarat de către părinții inculpatului Gh.Doțu și V.Doțu:

Din actele cauzei rezultă că recurs ordinar împotriva hotărîrilor judecătorești menționate, au declarat părinții inculpatului, Gh.Doțu și V.Doțu, solicitînd casarea acestora, cu încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților în baza art.109 Cod penal.

Colegiul penal atestă că, conform art.401 Cod de procedură penală, pot declara recurs următoarele persoane:

- 1) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă;
- 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal;
- 3) partea vătămată;
- 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă;
- 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora;
- 6) recursul poate fi declarat în numele persoanelor menționate în art.401 alin.(1) pct.2) - 4) Cod de procedură penală și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Articolul 421, coraportat la art.429 Cod de procedură penală, reglementează procedura și persoanele care pot declara recurs ordinar, iar în cazul în care recursul este declarat de persoana căreia nu-i aparține acest drept, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul I.Arnaut în numele inculpatului, de inculpatul D.Doțu și de părinții acestuia Gh.Doțu și V.Doțu, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Arnaut Ion în numele inculpatului Doțu Pavel, de inculpat și de Doțu Gheorghii și Doțu Victoria, împotriva sentinței Judecătoriei Vulcănești din 07 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 30 octombrie 2014, în cauza penală în privința lui Doțu Pavel, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 01 aprilie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu